

Dosarul nr.2ra-2337/19

Prima instanță - Judecătoria Criuleni, sediul Central (jud. : A. Cazacliu)

Instanța de Apel - Curtea de Apel Chișinău (jud. : B. Bîrca, O. Cojocaru, E. Clim)

Î N C H E I E R E

24 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Victor Burduh
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de Creanga Galina și Cernenco Maria,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Creanga Galina împotriva Mariei Cernenco cu privire la repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei din 26 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-au respins cererile de apel depuse de Cernenco Maria și Creanga Galina și s-a menținut hotărârea din 28 iunie 2018 a Judecătoriei Criuleni, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 2 iunie 2017, Creanga Galina s-a adresat în instanța de judecată, cu cerere de chemare în instanța de judecată împotriva Mariei Cernenco privind încasarea prejudiciului material și moral cauzat.

În motivarea acțiunii, a indicat că la 3 mai 2017, ora 21:00-21:30, Cernenco Maria, fiind în stradă, în satul Corjova, raionul Criuleni, i-a aplicat multiple lovituri cu o scândură în cap, spate și cu un bătă peste mâini, picioare și alte părți ale corpului. Pe faptul dat, a depus plângere la Inspectoratul de Poliție Criuleni.

La 15 mai 2017, a primit răspunsul de la Inspectoratul de Poliție Criuleni, prin care a fost informată, că în rezultatul examinării s-a stabilit că fapta dată întrunește indicii constitutivi ai contravenției prevăzute de art.78 alin. (1) Cod contravențional și în privința lui Cernenco Maria a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție, fiind aplicată sancțiune sub formă de amendă.

Potrivit raportului de expertiză judiciară nr.230 din 5 mai 2017, în rezultatul agresiunii fizice de către pârâta, la ea au fost depistate leziunile corporale sub formă de: echimoze pe față, ambele coapse, excoriații pe ambele antebrațe, care se califică ca vătămare neînsemnată.

Astfel, în rezultatul acestei fapte ilicite, i-a fost cauzat prejudiciul material, și anume a suportat cheltuieli pentru tratament, procurarea medicamentelor, în sumă de 1 544,23 lei.

Totodată, aceasta i-a cauzat prejudiciu moral, manifestat prin suferințe fizice și

psihice, relatate prin sentimente de umilire, iritare, rușine, disperare, disconfort, frica față de pârâta.

A solicitat Creanga Galina încasarea de la pârâta Cernenco Maria a prejudiciului material în mărime de 1544,23 lei și a prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei.

Prin hotărârea din 28 iunie 2018 a Judecătoriei Criuleni, sediul Central, cererea de chemare în judecată înaintată de Creangă Galina a fost admisă.

S-a încasat de la Cernenco Maria în beneficiul Galinei Creanga suma de 1544 lei cu titlu de prejudiciu material și 500 cu titlu de prejudiciu moral și suma de 250 lei cu titlu de cheltuieli de taxă de stat.

Pentru a hotărî astfel, instanța a constatat că, la caz sunt aplicabile prevederile art. 1398 și 1422 din Codul civil (în redacția de până la 01 martie 2019).

Prejudiciul material cauzat reclamantei s-a confirmat prin cheltuielile efectuate în legătură cu examinarea medicală, serviciile medicale și medicamentele procurate în sumă totală de 1544 lei.

La fel, instanța a constatat și existența unui prejudiciu moral suportat de reclamantă manifestat prin suferințele fizice și psihice supurate de acestea.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 10 iulie 2018, Cernenco Maria a declarat apel împotriva hotărârii din 28 iunie 2018 a Judecătoriei Criuleni, sediul Central, prin care a solicitat admitere apelului și casarea hotărârii cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă acțiunea înaintată de către a Creangă Galina ca fiind neîntemeiată.

La 26 iulie 2018, Creangă Galina a declarat apel împotriva hotărârii din 28 iunie 2018 a Judecătoriei Criuleni, sediul Central, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrale a acțiunii.

Prin decizia din 26 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-au respins cererile de apel depuse de Cernenco Maria și Creanga Galina și s-a menținut hotărârea din 28 iunie 2018 a Judecătoriei Criuleni, sediul Central.

La 8 noiembrie 2019, Creangă Galina, a declarat recurs împotriva deciziei din 26 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 28 iunie 2018 a Judecătoriei Criuleni, sediul Central solicitând casarea hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivare a indicat că, atât instanța de apel cât și instanța de fond, la examinarea cauzei greșit au concluzionat că Cernenco Maria urmează să achite un prejudiciu moral de doar 500 de lei. Acesta sumă nu este o satisfacție echitabilă.

Instanțele nu au ținut cont de faptul că, fapta ilicită comisă de Cernenco Maria, în urma vătămării corporale Galinei Creanga i s-a cauzat un prejudiciu moral manifestat prin suferințe fizice și anume, durerea simțită la momentul comiterii leziunilor corporale, dureri suportate în timpul tratamentului și după tratament, cât și stări de disconfort emoțional.

Astfel, instanțele investite cu judecarea fondului nu au analizat detaliat circumstanțele de fapt, nu au elucidat pe deplin probele care dovedesc situația reală, ceea ce a condus la reținerea unei situații de fapt inexacte.

La 18 decembrie 2019, Cernenco Maria a declarat recurs împotriva deciziei din 26 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 28 iunie 2018 a Judecătoriei Criuleni, sediul Central solicitând casarea hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivare a indicat că, atât prima instanță cât și instanța de apel, eronat au dispus încasarea sumei de 1544 lei cu titlu de prejudiciu material. Nefiind prezentat nici un argument sau o probă concludentă și pertinentă în acest sens.

La fel, și suma de 500 lei, dispusă pentru încasare ca prejudiciu moral, nu este probată, instanța de judecată limitându-se doar la expunerea unor argumente pur declarative în admiterea sumei date, fără a fi dovedite prin probe așa cum prevede dispoziția art. 118 alin.(1) din Codul civil.

La caz, nu este probat faptul vinovăției Mariei Cernenco și că anume prin acțiunile acesteia i-au fost cauzate careva suferințe morale Galinei Creangă. Astfel, incorect instanțele ierarhic inferioare și-au întemeiat concluzia cu privire la vinovăția Mariei Cernenco. Actele întocmite de poliție prin care a fost declarată vinovată și sancționată Cernenco Maria au fost întocmite cu statut de constatare, ulterior fiind contestate și nefiind examinate în fond de către instanțe sub aspectul corectitudinii legale și a probelor respectiv, nu au fost demonstrat ca fiind certe.

Cu referire la cererea de recurs a Galinei Creangă a indicat că, argumente sunt neadevărate, nu au avut posibilitatea să fie examinate și demonstrate ca fiind false, din motivul respingerii contestației sale ca fiind depusă tardiv asupra procesului verbal contravențional. A solicitat respingerea recursului Galinei Creangă ca fiind nefondat

Cu referire la termenul de depunere a recursurilor, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 26 septembrie 2019.

Conform art.434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recurenta Creangă Galina a declarat recurs la 8 noiembrie 2019, iar recurenta Cernenco Maria la 18 decembrie 2019, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Astfel, prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 3 decembrie 2019 instanța de recurs a comunicat intimatului copia recursului, informând despre necesitatea depunerii referinței asupra recursului, fiind recepționat de către intimatul Cernenco Maria la 9 decembrie 2019, potrivit avizului de recepție (f.d.220).

Până la data examinării recursului, referință asupra recursului intimatul nu a depus.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererile de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurențelor cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursurile declarate nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursurile înaintate de Creanga Galina și Cernenco Maria, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4)

din Codul de procedură civilă și drept urmare, sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibile recursurile înaintate de Creanga Galina și Cernenco Maria.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Victor Burduh

Dumitru Mardari